

LISSINGSCHÉ

COURANT.

Zaterdag

25 April.

Deze Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentie op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dinsdag worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van regels, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct. Bijzondere, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Bierven enz., franco.

Boekbeschuwing.

Rechts over de verkiezingen, door een Lid van de Staten-Generaal aan zijne ambtgenooten medegedeeld, Tiel bij A. VAN LOON, 1840.

Eenige weinige bladzijden, blijkbaar met een edel, vaderlandsliedend doel geschreven, dat namelijk om de uiteenlopende meeningen, en begrippen op het gebied der verkiezingen, zoowel van des schrijvers ambtgenooten als van de natie in het algemeen, -- te verduidelijken.

Hij doet zulks met opoffering van mijne eigene gevoelens, zegt de schrijver, want ook *regstreekse verkiezingen* behoren, naar mijn oordeel, tot het wezen van onzen regeringsvorm.

Hieruit ziet men reeds, dat het geene *regstreekse verkiezingen*, althans voor de leden der Staten-Generaal zijn, welke de schrijver voorstaat.

Hij wil aan de wenschen der voorstanders *deze* van verkiezing te gemoet komen, door de Provinciale Staten *regstreekse*, door de burgers, elke eene bepaalde som in de directe belastingen betaald, te doen verkiezen, en alzoo niet langer door de Ridderschap, de Stedelijke Levenslange Raden, en de Landvoogden voor den landelijken stand.

Men kan niet ontkennen, dat hierin reeds een belangrijke stap tot verbetering zou gelegen zijn, vooral voor de verkiezing niet, zoo als nu de *stemming*, bij bijjetten aan de huizen opgehaald en voor een groot deel door wijkmeesters of andere beambten ingevuld wordende, plaats vond, maar op de wijze, door den Heer ROEST VAN LIMBURG aan de Staten-Generaal gegeven voor de verkiezing der Staten-Generaal. Onder dit, geene belangstelling in de verkiezingen, en opwekking van het gevoel van nationaliteit, en opbeuring der nationale kracht.

Een groot en naar ons inzien allergeewigtigst bezwaar zou des ongeacht nog altijd blijven bestaan, de geringe uitgebreidheid van het ligchaam der Provinciale Staten, als kies-collegie voor de Staten-Generaal; waardoor het Gouvernement steeds in de afgelegenheid blijven zal, door het lokaas van posten, en de ridderorden, eenen bijna allesoverwegenden invloed op de alzoo gedaan wordende verkiezingen uit te oefenen; en wij schrijven het hier nogmaals met de letters neder: WAAR HET GOVERNEMENT STATEN-GEERAAL KAN DOEN VERKIEZEN, NAAR ZIJNE KEUZE, AL BAAT AAN DE NATIE GEEN GRONDWET, AL WARE DE ALLEVOLMAAKTSTE; om de zeer eenvoudige reden, dat deze dan »eene waarheid zijn zal» voor de Staten-Generaal het Gouvernement zulks verkiest.

Tegenover zouden dus waarborgen moeten gevonden worden; en wil men den *besten* niet aannemen, dat van een uitgebreid ligchaam van kiezers, zamengesteld uit de beschaafde en lastdragende burgers, -- zou men ten minste naar iets anders behooren te zien.

In *eersten* b. v. zou één derde van het ligchaam der Provinciale Staten jaarlijks moeten aftreden en verkiezingen voor dat gedeelte plaats vinden.

In *anderden* zou geen lid der Provinciale Staten, gedurende de uitoefening dier betrekking, een post, titel of orde van het Gouvernement ontvangen, of aan wiens vader of zonen zulk eene erfenis heurt viel, langer zitting mogen hebben in de Provinciale Staten, en daarenboven binnen 10 jaren op nieuw daartoe verkiezbaar.

In *derden* zou, zoo als ook reeds door den Heer ROEST VAN LIMBURG is aan de hand gegeven, bij elke verkiezing van een Lid der Staten-Generaal, een dubbel van de Leden der Provinciale Staten behooren toegevoegd, te verkiezen door hetzelfde ligchaam, door hetwelk de Provinciale Staten waren zamengesteld.

Althans bij te voegen kiezers zou jaarlijks,

bij de herkiezing van het aftredende $\frac{1}{3}$ der Provinciale Staten, geheel worden vernieuwd, behoudens de kiesbaarheid.

Ten *viyde* zouden deze bepalingen in de grondwet moeten worden opgenomen, en bij deze laatste met opzigt tot het stuk der verkiezingen niet eenvoudig naar eene wet worden verwezen, zonder bepaling, wanneer zij in werking komen en op welke beginselen zij rusten zal.

Ook zou bij de grondwet een maximum en minimum behooren te worden vastgesteld, als maatstaf voor het in iedere Provincie te vorderen quota in de directe belastingen, gevorderd om tot het kiesrecht voor de Provinciale Staten gerechtigd te zijn. Anders loopt men gevaar, die quota's zoo hoog te zien gesteld, dat niet anders dan rijke patriciers tot het kiesrecht worden bevoegd verklaard.

Konden *deze* waarborgen, [waartegen de geëerde schrijver, als vóór de *regstreekse* verkiezingen gestemd, wel geen bezwaar zal hebben,] verkregen worden, dan zouden ook wij, om den lieven vredeswille, niet ongeneigd zijn, deszelfs voorbeeld te volgen, en »onze eigene wenschen daaraan op te offeren.

Daar wij nogtans zeer betwijfelen, dat het oligarchisch beginsel zich met deze waarborgen zou kunnen vereenigen, zullen wij, zoolang die twijfel blijft bestaan, onzerzijds op den eenigen *sochten* waarborg, dat der *regstreekse* verkiezingen, blijven aanhouden, te meer daar wij weten, dat wij daardoor den wensch zullen uitdrukken van verreweg het talrijkst gedeelte van de goedgeeide en beschaafde burgerklasse.

Het werkje is in eene goeden, bondigen, voor een ieder bevattelijke stijl geschreven.

Dank hebbe ook deze schrijver voor zijne welgemeende poging ter bevordering onzer vaderlandsche belangen.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 19. April. Uit Heilbron schrijft men van den 11. dezer: »Voorgaanden Vrijdag zijn van hier 3 vaartuigen met 245 landverhuizers, waaronder zich een man van 70 jaren en vele personen met aanzienlijk vermogen bevindende, langs ons kanaal naar Amerika vertrokken.

Men meldt uit Weenen dd. 12 April: De Koning van Napels wordt binnen kort in deze stad verwacht. Men meent zelfs te weten, dat het misverstand tusschen Engeland en het Rijk der beide Siciliën deze reis veel eer zal bespoedigen dan belletten.

ENGELAND.

LONDEN, den 18. April. Naar men verneemt is de Hertog van Wellington, terwijl hij bedien mid-dag te paard door Drury-lane reed, door eene hevige duizeling overvallen. Hij zou van het paard zijn gestort, zoo niet een bediende, die hem van nabij volgde, en een daar aanwezig politie-beambte hem te hulp waren gekomen: Zij hebben den edelen Hertog naar het huis van eenen geneesheer vervoerd, waar men hem de hulp heeft toegebracht, die zijn toestand vorderde.

Onder de beschuldigingen welke tegen het thans in het bestuur zijnde ministerie door deszelfs tegenstanders worden aangevoerd, is ook dat zij Nieuw-Zeeland, waar verscheiden duizend Britsche onderdanen zich hebben nedergezet en waar de Franschen thans eene regelmatige kolonie schijnen te willen vestigen, aan deszelfs lot te hebben overgelaten. Laatsleden Woensdag hebben eene monigte kooplieden opzettelijk eene zamenkomst gehouden, om een verzoekschrift over de zaak aan de regering in te leveren. Ondertusschen schijnt men, wat het regt der soevereiniteit betreft, de zaak niet volkomen eens te zijn, want terwijl van den eenen de plegtige bezinnening door Kapitein Cook in 1789 wordt aangevoerd, brengt men van den anderen kant eene menigte latere staatsakten bij, waarin verklaard wordt,

dat Nieuw-Zeeland niet tot de Britsche Staten en bezittingen behoort.

— Een Engelsch dagblad deelt de volgende treffende gebeurtenis mede:

Een jong Grieksche meisje, wier geliefde door de pest was aangetast, en dien ten gevolge naar het hospitaal der zeven torens gevoerd werd, had nauwelijks vernomen, verwaarts men hem had gebracht, of verliet zonder voorkennis harer ouders, die zulks zeker zouden hebben verhindert, het ouderlijke huis, begaf zich naar het verblijf, waar men den lijder had gevoerd, en meldde zich als de verpleegster van den jongen Griek aan. Te vergeefs pogde de Gouverneur, bij wien hare jeugd en schoonheid, maar vooral haar rustig gedrag, het denkbeeld wekten, dat zij het gevaar niet kende, haar door eene schildering van hetzelve van haar voornemen af te brengen; zij bleef onbewegelijk, en verwierf eindelijk de vergunning om het bed van den stervende te mogen nadoren. Zij stortte geen traan, noch uitte enige klagt, terwijl zij zich aan zijne legerstede plaatste, en hare hopeloze taak aanvaarde. Bij aanvallen van koorts, wanneer het gift der besmetting over zijne krachten zegepraalde, en zijne hersenen aangreep, sprak hij in teedere bewoordingen van haar, rigte tot haar het woord, strekte de hand naar haar uit, om haar tot zich te trekken -- en stiet haar dan weder, luid schreeuwende, van zich af, terwyl zijne ledematen als uiteen werden gescheurd. Onversaagd verdroeg zij dat alles; ja, zelfs te midden harer ellende, ondervond zij nog eenen zweem van vreugde bij het ontwaren, dat noch smart, noch razernij, haar beeld uit zijne gedachten had kunnen verbanen. Maar er kwamen ook minder gruwzame oogenblikken dan deze; wanneer namelijk het verstand eenen tijd lang zijne heerschappij had hernomen, en de stervende jongeling het zich opofferende meisje aan zijne van koorts gloeiende borst drukte, dan gevoelde zij zich, hoe suel voorbijgaande die oogenblikken ook waren, voor alles rijkelijk beloond. Maar zelfs jeugd en kracht waren niet lang bestand in den strijd, tegen de vreeselijkste aller ziekten: de jonge Griek stierf in de armen zijner geliefde; met eenen zwakken glimlach zeide hij haar vaarwel en liet haar het gift na, dat in zijne aderen woelde. Zij zag, hoe hij ten grave daalde en verwijderde zich toen, volkomen overtuigd, dat ook zij door de pest was aangetast! -- Zij keerde niet weder naar huis, doch eene harer vriendinnen ontwaande, verzocht zij deze, op eenige schreden afstands blijvende, hare bejaarden ouders haar laatst vaarwel te brengen, en snelde vervolgens in het gebergte, ten einde aldaar eene eenzame plaats te zoeken om te sterven. Niemand weet hoe lang zij heeft geleeden, maar eenige dagen later vond men haar lijk aan den voet van eenen heuvel.

— Een brief uit Chippewa, dd. 7 Maart, zegt dat aldaar bevelen uit Washington ontvangen zijn, om 3000 vrijwilligers te rekruteren, van welke ieder eene premie van 40 dollars voor een engagement van vijf jaren zal ontvangen. Deze staat van zaken heeft aan den *New-York-Morning-Advertiser* de volgende aanmerkingen uitgelokt:

De uitslag van zoodanigen oorlog zou geen oogenblik twijfelachtig kunnen wezen. De 20,000 man Engelsche troepen, op dit oogenblik in Kanada vereenigd, zouden misschien in het eerste oogenblik eenig voordeel op ons behalen, doch zeer spoedig zouden wij de geleden schade weder inhalen. Wij zijn van hetzelve bloed als de Engelschen, en wij zijn bezield van eenen geest van vrijheid en eere-zucht, die in ons niet te onderdrukken is. De strijd zoude eindigen met de bezetting van Kanada en met de omverwerping der Britsche magt in Noord-Amerika. Twee derden der Engelsche volkplantingen haken naar onze instellingen, onze wetten, onzen handel en onze roemrijke toekomst. Een oorlog met Engeland zou buitendien onzen handel en onze fabrieken begunstigen en de Engel-

golsche nijverheid vernietigen, helgeen zeer zeker eene revolutie zou te weeg brengen. uithoofde van het groote aantal arbeiders, die van werk zoude verstoken zijn. Wat ons betreft, zou het verlies van den Engelschen handel voor ons aanmerkelijk beteekenis zijn. Wij vrezen derhalve den oorlog met Engeland niet. Laat Engeland komen, en het zal zien, dat wij nog altijd de mannen van 1783 zijn."

FRANKRIJK.

PARIS, den 20. April. Volgens tijdingen van de Spaansche grenzen is *Cabrera* steeds zeer ziek, en begint meer en meer verdeeldheid onder zijne troepen te heerschen.

De *Sicile* zegt ook, dat gisteren te Parijs ontvangen brieven de tijding hebben medegebragt, dat tusschen Engeland en Napels de oorlog is verklaard. De Engelsche vloot, onder bevel van Lord *Slipford*, moet den formelen last hebben bekomen, om de Napolische schepen te bemagtigen.

De te Marseille verschijnende *Sémaphore* en *Sud* verhalen dat alle hoop op eene regstreekse schikking tusschen het Engelsche ministerie en de Napolische regering verdwenen is; dat er te Napels veel ongerustheid heerschte, maar dat de stad rustig was.

De expeditie tot onderzoek der Zuidpool-gewesten, onder Kapitein *Ross*, is in het begin van Februarij te St. Helena aangekomen, waar een officier aan land gezet is om magnetische waarnemingen te doen. Van St. Helena zou de expeditie naar Kaap de Goede Hoop zeilen, waar een ander Luitenant, tot een gelijk doeleinde, geplaatst zou worden. Met peilingen, in het midden van den Oceaan gedaan, heeft Kapitein *Ross* eene diepte van 25,000 vadem gevonden, de grootste naar men meent, welke met de loodlijn bereikt is.

BELGIE.

BRUSSEL, den 21. April. Het Ministerie is tot stand gekomen. Het Kabinet bestaat uit de Heeren *Lebeau* voor de buitenlandsche zaken, *Liedts* voor de binnenlandsche zaken, *Leclercq* voor de justitie, *Mercier* voor finantien, *Rogier* voor de publieke werken en den Generaal *Buzen* voor oorlog.

De Heer *Dujardin*, Secretaris-Generaal van het departement van finantien en lid van de Utrechtsche Commissie, moest eergisteren naar die stad terug keeren. Daar een ander lid benoemd moet worden in de plaats van den Heer *Liedts*, welke tot Minister van binnenlandsche zaken benoemd is, zullen de werkzaamheden dier Commissie wellicht weder gehoorst worden.

Men leest heden in den *Commerce Belge*:

"Wij hebben voor eenigen tijd gezegd, dat zekere persoon woonachtig te Bouffloux in de provincie Henegouwen; eene gelofte gedaan had, van in veertig dagen niets te zullen eten, en dat hij het loen reeds tot den acht en twintigsten dag van zijne vaste gebragt had. Een Luikenaar is onlangs in de gelegenheid geweest, dien persoon te zien en zie hier eenige stellige bijzonderheden hem betreffende. De man, of beter gezegd de onzinige is genaamd *Donoel*, en is 45 jaren oud.

Het eenige opmerkelijke, hetwelk zich in zijn vroeger leven voordoet, is dat hij nimmer in gebreke is gebleven zijne eenmaal gedane belofte te vervullen, zoo heilig is de eerbied, welken hij voor zijn, het zij dan te pas of ten onpas, gegeven woord koestert. *Donoel* arbeide in eene groeve, die door den eigenaar aan deszelfs zoon werd afgestaan, ten gevolge van dezen afstand weigerde hij voor den zoon te blijven werken, zoo hij voor den vader had gedaan. Zijne moeder was niet in staat hem van besluit te doen veranderen; al haar smeken was vruchteloos gebleven; nu verklaarde zij hem op zekeren dag, hem, zoo als hij niet weder naar de groeve wilde gaan, ook geen eten te zullen geven. Het zij zoo, zeide de halstarlige man, laat ons er niet meer van spreken. Ik zal Gods leven leiden en gedurende veertig dagen niets eten. Van dat oogenblik af heeft hij niets gebruikt, dan dat hij eenig water gedronken heeft en is het onmogelijk geweest hem enig voedsel te doen genuttigen. Hij bewaert het tot den veertigsten dag te zullen kunnen uithouden. Hij heeft het thans reeds tot den vier en dertigsten gebragt en is dien dag nog tweemaal ter kerk geweest."

Men schrijft uit Landen van den 16. dezer, dat aldaar een verschrikkelijke brand heeft plaats gehad, waardoor 9 huizen tot den grond zijn afgebrand. Daar er geene blusmiddelen voorhanden waren is het alleen aan de verwijdering der huizen van elkander te danken, dat het geheele dorp niet is vernietigd geworden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 22. April. Gisteren avond zijn HH. KK. HH. de Erfsprins en Erfsprinses van Oranje uit deze residentie naar Stuttgart vertrokken, alwaar Hoogstdezelve voornemens zijn omstreeks twee maanden te verblijven.

Aanstanden Zondag wordt H. K. H. Mevrouw de Prinses *Albert* van Pruisen uit Berlijn in deze residentie verwacht. Men verzekert dat Hoogstdezelve verblijft alhier slechts van korten duur zijn zal, en dat de Prinses reeds tegen de helft der volgende maand naar Berlijn zou terug keeren. Hoogstdezelve kinderen zouden deze keer de reis naar de hofstad niet mede maken.

In het *Handelsblad* van 23 dezer leest men het volgende:

Wij zijn van goederhand onderrigt, dat er onder eenige achtingswaardige, weldenkende en vermogende inwoners der hoofdstad, ernstige spraak is geweest, over het indienen van een eerbiedig adres aan de Vergadering der Staten-Generaal, om H. E. M. te smeken voortdurend standvastig te blijven volharderen bij hunne pogingen ter verkrijging van openbaarheid, orde en eenvoudigheid in ons Finantie-wezen, en te blijven vasthouden aan den wensch om stellige waarborgen voor de toekomst daartoe tevens evenzeer als omtrent het grondwettig gedrag onzer Staatsdienaren, te bekomen. Er is echter besloten om voor alsnog geen zoodanig adres aan te bieden of de aanbieding daarvan bij anderen te provoceren; men is het dat besluit gekomen, deels door het verlangen van eenigen om het middel van petitiën niet dan in den hoogsten nood bij de hand te nemen; deels door de bij allen bestaande overtuiging, dat onze vertegenwoordigers geen spoor-slag behoeften om met bedaarde standvastigheid het eenzijdig door hen ingetreden spoor te blijven bewandelen. Het vaderland, de Koning, en de zelfstandigheid hunner eigene vergadering waren, zo zeide men in deze bijeenkomst, aan onze vertegenwoordigers reeds voldoende aanbetolen geworden; men vertrouwde blindelings in de kracht van zoo gewichtige drijfveeren.

Ingezonden Stukken.

Plaatsing van Geroezene Officieren der Mobile Schutterij.

Onlangs werd uit 's Gravenhage berigt, dat Z. K. H. de Prins van ORANJE, in 's Hoogstdezelfs hoedanigheid van Kolonel-Generaal der Schutterij, het sort had aangezien der Officieren van de Mobile Schutterij, welke als nog buiten eenig middel van bestaan zijn, en dat zulks ten gevolge heeft gehad, dat van wege den Koning, een Kabinet-brief is geschreven aan de Hoofden der verschillende departementen van algemeen bestuur, om, by voorkomende gelegenheid, zoodanige Officieren op de gewone voordrachten van personen, ter vervulling van ambten en bedieningen, in aanmerking te brengen.

De intercessie, in dezen, van Z. K. H. is voorzeker loffelijk, en de billijkheid daarvan door Z. M. in den genomen maatregel, erkend; doch de algemeene toepassing van dezen maatregel op alle Officieren der Mobile Schutterij, welke als nog buiten eenig middel van bestaan zijn, schijnt, vooral van financiële zijde beschouwd, in een tijdstip waar in behoefte aan vermindering van ambten en bedieningen zoo dringend gevoeld wordt, aan gewichtige bedenkingen onderhevig te zijn.

Het is voorzeker wel plichtmatig om de genen, die, toen het vaderland in nood was, voor hetzelfde hun leven veil hadden; en eigene welvaart aan het welte offer bragten, daar waar het mogelijk is, te bevoorregten boven hen, die, doof voor den algemeenen noodkreet, die eens in het vaderland voggang, in hun eigen belang verkieseliker schieten, in het overstoord genoot van goede ambten en bedieningen, bij den haard te blijven zitten, dan hun gemak, ja, ook wellicht hun loven aan het vaderland prijs te geven, en bij welke keuze zich dan ook menigeen best heeft bevonden; men bleef dan ook meer au courant van de zaak, en altijd meer, dan zij, die afwezig waren, in de gelegenheid om betere plaatsen in te nemen; — het is nu wel, zeggen wij, plichtmatig de eersten boven de laatsten te bevoorregten; doch wij vermeenzen, dat niet alle Officieren der Mobile Schutterij, die thans nog buiten eenig middel van bestaan zijn, onder de eerstgenomden kunnen gerangschikt worden.

In de eerste plaats zijn daar onder velen, die werkelijk dienstpligtig zijnde, boven andere schutters, in dien term vallende, ten gevolge van hunnen rang, in vele opzichten, zoo van bezoldiging, huisvesting, minder bezwarende dienst, als anderzins, zijn bevoorregt geworden, en die, naar opzien ten opzichte, nu nog de voorduren die zij voorregten zouden willen reclamieren, door aanspraak te maken op ambten en bedieningen, geenszins aan den graad, dien zy by de Schutterij hebben bekled.

Ten anderen zijn onder die Officieren ook velen, die vóór hunne indiensttreding bij de Schutterij of gem, of slechts een zeer gering middel van bestaan hadden, zoo als: kantoorbedienenden, kleine winkeliers, handwerklieden, enz.; ook eenigen, die voltrekt niets aan de hand hadden; alle welken dus nimmer op eenig ambt of bediening konden rekenen, en

die, door de omstandigheden, bij de Schutterij betrekking geraakt, gretig de gelegenheid waarnamen om eenige jaren lang, onder genot van een hun vroeger inkomen ver te boven gaande jaarlijksche bezoldiging, en van andere tijdelijke voordeelen, als: vrije huisvesting, voeding enz., den larde te dienen. Zullen ook dezen nu reeds, met meer aandrang, dat waar mede velen dit reeds vroeger deden, zich op betoende vaderlandsliefde en godane opofferingen beroepen, en aanspraak willen doen gelden op ambten en bedieningen, geenszins aan den graad, dien zy by de Schutterij hebben bekled, doch tot welk uitoefening, de meesten, uit den aard hunner vroegere betrekking, ongeschikt zijn?

Het is op grond der voren gemaakte bedenkingen, te hopen, dat de Hoofden der Departementen in algemeen bestuur, bij de veelvuldige verzoeken tot plaatsing, die door velen der bedoelde Officieren, waarschijnlijk zullen ingeleverd worden, naauwkeurig zullen onderzoeken in hoe ver de aanspraak dier Heeren, VERKEUKELIJK, op grond van betoende vaderlandsliefde en godane opofferingen als geldig kan worden beschouwd, maar ook, bij het in aanmerking brengen van dezelve, op de gewone voordrachten van personen ter vervulling van ambten en bedieningen, bijzonder in aanmerking zullen nemen de betrekking, in welke zy vóór hunne indiensttreding by de Schutterij, in het burgerlijke leven geplaatst waren.

MIDDELENPRIJZEN.

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG, VAN DEN 23. APRIL 1840.

De Nederlandsche Middel.	De Nederlandsche Middel.
Walcher Tarwe . . . f. 10.40	Boekweit . . . 68
Zeeuwache Tarwe . . . 10.40	Zeeuw. Groene Erwt . . . 68
Zeeuwache Rogge . . . 7.00	Idem Paardeboonen . . . 68
Noordbr. Rogge . . . 6.55	Idem Duitcheboonen . . . 68
Winter Garst . . . 6.25	Koolzaad . . . 68
Zomer Garst . . . 5.75	Zomerzaad . . . 68
Walcher. Paardeboon . . . 6.50	Kanariezaad . . . 68
Idem Bruine Boonen . . . 00.00	Rasp-olie . . . f. 44.50
Idem Witte Boonen . . . 00.00	Patent-olie . . . 47.00
Idem Witte Erwt . . . 00.00	Lijn-olie . . . 34.00
Idem Groene Erwt . . . 10.25	Lijnkaken f. 10.00 per 1000
Haver . . . 0.00	Rappkoken f. 68 à 68 à 1040

Tarwenbrood het Ned. Fond. 19. en een halve cent. Maasbrood 17. cent. Roggenbrood 14. en een halve cent.

Beetijdingen.

VISSINGEN, den 25. April. Sedert den 25. April, tot hier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
La jeune Louis, H. A. de Vries, van Bordeaux, met wij.
Voor Brussel bestemd:
The Shio, T. Whitcombe, van Londen, met passagiers en stukgoederen; Dianthi, C. Bragdon, van New-Orleans, met stukgoederen; A. A. Cordier, van Montevideo, met huizen; de Margaretha, K. H. Ottmanns, van Haidelt, met tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Lee gezeld:

Antwerpen, T. Jackson, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; de jonge Johanna, J. B. Bergman, naar Londen, met schors; Gregorius, A. J. Rieke, naar Leer; Herkules, G. L. Lammers, naar Riga; Nephthys, J. P. Visser, naar Hamburg; de Flora, J. Michielson, naar Bremen; Diana, H. Pieper, naar Bremen, alle vijf met stukgoederen; die Hoffnung, S. Breckhoff, naar Gubenburg, met ballast.

In den namiddag, van den 21. dezer, arriveerden te Vlissingen Zr. Mk. brik de Windhard, Kapitein-Luitenant K.

Advertentien.

De Notaris D. UYTENHOOFEN zal op Dingsdag den 28. April 1840, de middags ten 3 uren, in de Societate *Belle Alliance* aan de Eieren Brug te Vlissingen, publiek en aan den meestbiedenden presenteren te Verkoopen:
Een HUIS en ERF staande en gelegen te Vlissingen in de Lange Weststraat, Wijk N. 6, op den perceels gewijzen kadastrale legger, bekend sectie E, N. 140.
Daags vóór en op den dag der Verkoop van een ieder te zien.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT *de Schelde*.

April 1840.

Van Vlissingen:	Van Breskens.
Zaterdag 25, v. 6.30 n.d.	Zaterdag 25, v. 7.30 n.d.
Zondag 26, v. 7.30	Zondag 26, v. 8.30
Maandag 27, v. 8.30	Maandag 27, v. 9.30
Dingsdag 28, v. 9.30	Dingsdag 28, v. 10.30
Woensdag 29, v. 10.30	Woensdag 29, v. 11.30
Donderdag 30, v. 10.30	Donderdag 30, v. 11.30
Vrijdag 1, v. 11.30	Vrijdag 1, v. 12.30

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.